stimmen. — Mit प्र 1) *in Gang bringen, antreiben.* — 2) *fördern, unterstützen.* — 3) *laben, erquicken.* — 4) *gern annehmen.* — Mit संप्र *behülflich sein.* — Mit सम् 1) *zusammentreiben, feindlich an einander bringen.* — 2) *laben, erquicken.*

1. अव in Verbindung mit Verben und in Comp. mit Nominibus *ab, herab.* Mit Abl. *von — herab* AV.

2. अव m. *Gunst, Huld.*

अवऋति f. = अवर्ति.

1. अवंश m. *niedriges Geschlecht* Spr. 653.

2. अवंश n. *das Balkenlose*, d. i. *der Luftraum.*

अवंश्य Adj. *nicht zur Familie gehörig.* Davon Nom. abstr. °त्व n. MAHÂBH. 4,56,1.

*अवकट P. 5,2,30.

*अवकटिका f. *Verstellung.*

अवकर m. *Kehricht* GAUT. 20,4. 23,13. Spr. 5220. °कूट *Kehrichthaufen* KÂD. II,129,21. °स्थान n. *der Ort wohin man den Kehricht bringt.*

अवकरितव्य Adj. *zustreuen* Comm. zu GAIM. 5,1,4.

अवकर्णय्, °यति *Etwas in den Wind schlagen* KÂD. II,115,4.

अवकर्त m. *Abschnitt.* वस्त्राव° MBH. 3,62,22.

अवकर्तन n. *das Abschneiden* MBH. 3,62,16.

°अवकर्तिन् Adj. *ab-, beschneidend.*

°अवकर्त्तर् Nom. ag. *Ab-, Beschneider.*

अवकल्कन n. *das Mischen, Zusammenrühren.*

अवकल्प m. *das Machen zu, Erklären für* (geht im Comp. voran) VIDDH. 7,11.

*अवकल्पितिन् Adj. = अवकल्पितं येन सः.

अवका f. *Blyxa octandra Rich.*

अवकाद् Adj. *die Blyxa fressend.*

अवकाश m. (Adj. Comp. f. आ) 1) *freier Platz, Raum, Stelle.* — 2) *Zwischenraum.* अवकाशेन *dazwischen* TÂṆḌJA-BR. 18,9,6. — 3) *Zwischenzeit.* — 4) *Platz für, Gelegenheit zu* (Gen.). °काशं कर् oder दा *Platz machen, Raum —, Gelegenheit geben, Einlass gewähren* (mit Dat. und Gen.). °काशं लभ् oder आप् (mit und ohne Präp.) *Platz —, Gelegenheit finden, sich Eingang zu verschaffen wissen.* °काशं रुध् *hemmen, hindern.* — 5) *freie Zeit, Musse* Spr. 6240. — 6) Bez. *gewisser Sprüche, bei deren Recitation auf gewisse Gegenstände geblickt wird.*

*अवकाशक m. *Platz, Stelle* GAL.

अवकाशद् Adj. *beherbergend* 205,8.21. JÂGÑ. 2,276.

अवकाशवत् Adj. *geräumig.*

अवकाश्य Adj. *zu den Sprüchen* अवकाश *zuzulassen.*

अवकिन् Adj. *mit* Avakâ *bewachsen.*

अवकिरण n. *Kehricht* KARAKA 3,3.

अवकीर्णिन् Adj. *der sein Gelübde der Keuschheit gebrochen hat.*

अवकीलक m. *Pflock, Nagel.*

अवकुञ्चन n. *Krümmung, Zusammenziehung.*

*अवकुटार P. 5,2,30.

*अवकुटारिका f. *Verstellung.*

अवकुण्ठन n. vielleicht fehlerhaft für अवगुण्ठन.

अवकेश Adj. *mit herabhängenden Haaren.*

*अवकेशिन् Adj. *unfruchtbar.*

*अवकोकिल Adj. = अवकुष्टः कोकिलया MAHÂBH. 2,355,*b.*

अवकोल्ब Adj. (f. आ) *von* Avakâ *umhüllt.*

अवक्रर् Nom. ag. *nicht redend* MAITRJUP. 6,11.

अवक्रव्य Adj. *unsagbar* Ind. St. 9,164. SARVAD. 41,8. 9.

अवक्रा Adj. (f. आ) *ohne Mündung.*

अवक्र Adj. *nicht krumm, — schief.*

अवक्रन्दिन् Adj. *herabstürmend.*

अवक्रन्द् m. *das Brüllen, Wiehern.*

अवक्रमण n. *descensio in uterum, Empfängniss* LALIT. 39,18.

अवक्रय m. 1) *Vermiethung, Verpachtung.* — 2) *Pachtgeld.*

अवक्रयकुटी f. *Marktbude.*

अवक्रान्ति f. *das Hinabsteigen*, in गर्भाव°.

अवक्रामिन् Adj. *entfliehend.*

*अवक्लिन्नपक्व Adj. *vor Reife triefend.*

अवक्लोद m. *das Triefen.*

°अवक्षपण n. in अङ्गाराव°.

अवक्षाम Adj. *abgemagert, mager.*

अवक्षायम् Absol. *verscheuchend* ÂPAST. im Comm. zu KÂTJ. ÇR. 666,6.

अवक्षालन n. *das Abwaschen durch Eintauchung.*

अवक्षेप m. *Verspottung, Verhöhnung.*

अवक्षेपण 1) m. *a) das Hinabwerfen, Niederdrängen* KAṆ. 1,1,7. TARKAS. 3. — *b) das Verspotten, Verhöhnen.* — 2) *f. ई *Zügel.*

अवखण्डन n. *das Zertheilen, Zersplittern, Zerstückeln* KÂD. 206,7.

अवखाद् m. *Aufzehrung.*

अवगण Adj. *allein stehend* MBH. 3,82,15. अवगुण v. l.

*अवगणन n. *Geringachtung.*

*अवगण्ड m. = पुवगण्ड *Blüthe auf dem Gesicht.*

अवगति f. *das Kommen auf Etwas, das Erkennen, Errathen.*

*अवगद्य Adj. *der sich früh Morgens gebadet hat.*

अवगध m. *Kraut* AIT. ÂR. 136,5 v. u.

अवगन्तर् Nom. ag. *der da erkennt* ÇAṀK. zu BÂDAR. 2,2,28.

अवगन्तव्य Adj. *zu beurtheilen, aufzufassen; zu erkennen, — erschliessen aus* (Abl.) Comm. zu ÂRJABH. 2,2.

अवगम m. und °न n. *Verständniss, Erkenntniss, das Kennenlernen, Erfahren.*

अवगमयितर् Nom. ag. *der zu Etwas verhilft.*

अवगमिन् Adj. *erkennend.*

अवगम्य Adj. *erkennbar.* Davon Nom. abstr. °त्व n. ÇAṀK. zu BÂDAR. 2,2,28.

*अवगल्भ्, °ल्भते und *अवगल्भाय्, °यते KÂÇ. zu P. 3,1,11.

अवगाण m. Pl. *die Afghanen* VARÂH.

*अवगाद् m. v. l. für अवगाह् *Eimer.*

अवगाह् m. 1) *Eintauchung, Waschung, Baden.* — 2) *Eimer.*

अवगाहन n. *das Eintauchen, Baden* ÂPAST. 2,2,9.

*अवगाहितव्य n. impers. *einzutauchen* KÂÇ. zu P. 3,4,14.

°अवगाहिन् Adj. *sich einlassend auf, sich zu schaffen machend mit* TARKAS. 52.

*अवगाहे ved. Dat. Inf. *einzutauchen* KÂÇ. zu P. 3,4,14.

अवगुण Adj. *der Vorzüge ermangelnd.* अवगण v. l.

अवगुण्ठन n. 1) *das Verhüllen.* कृतावगुण्ठन Adj. *verhüllt* 312,27. *eingehüllt in* (Instr.). कृतशिरोऽव° Adj. KÂD. 183,10. — 2) *Hülle, Schleier* 314,9. — 3) *eine best. mystische Fingerverbindung.* — 4) *das Kehren.

अवगुण्ठनवत् Adj. *verhüllt, verschleiert* MÂLAV. 73,13.

*अवगुण्ठिका f. *Hülle, Schleier.*

अवगूरण n. *das Tosen* UTTARAR. 57,11.

*अवगूलिका f. *Hure* GAL.

अवगूहन n. 1) *das Verstecken.* — 2) *das Umfangen, Umfassen.*

अवगृह्य Adj. *trennbar* (Compositum).

अवगोरण n. *das Bedrohen* GAUT. 21,20. Comm. zu GAIM. 324,9 und zu NJÂJAM. 3,4,19.

*अवगोर्य Adj. *zu bedrohen.*

अवग्रह m. 1) *Hemmniss, Hinderniss.* — 2) *Regenmangel, Dürre.* — 3) *die im* Padapâṭha *übliche Abtheilung der* Pada, *Aufhebung des* Saṁdhi Comm. zu NJÂJAS. 2,2,55. — 4) *die Pause zwischen in solcher Weise abgetheilten* Pada. — 5) *die Silbe* oder *der Laut, nach denen diese Abtheilung erfolgt.* — 6) *ein auf diese Weise abgetheiltes* Pada, insbes. *das vorangehende.* — 7) *natürlicher Zustand.* — 8) *Fluch* (eher *ein best. Fluch*). — 9) *Elephantenstirn.* — 10) *Elephantenheerde.*

*अवग्रहण 1) n. *a) das Hemmen, Hindern.* — *b) Geringachtung.* — 2) f. ई = गृहावग्रहणी *Thürschwelle* GAL.